

අමා ගඟුල

ශ්‍රී. ඩබ්. එ. 2555 මැදින් මස කලාපය, රා. එ. 2012 ක් වූ මාර්තු මස 07 වන දින
 මාතර, ශ්‍රී සුදර්ශි මහ පිරිවෙන්නි පරිවෙනාධිපති දෙවිනුවර, කපුගම ශ්‍රී සුධර්මාරාමාධිපති
 ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍යපාද කපුගම සුගතසාර ස්වාමීන්වහන්සේ විසිනි.
 (මැරුණිම නිකායේ වාතුම සුත්‍රය ඇසුරෙනි)
 සමාජය නැමති දිය පහරේ ඇති හය හඳුනාගෙන නිර්භයව ජීවත් වෙමු.

ශ්‍රී. ඩබ්. එ. 2555 මැදින් මස කලාපය, රා. එ. 2012 ක් වූ මාර්තු මස 07 වන දින
 මාතර, ශ්‍රී සුදර්ශි මහ පිරිවෙන්නි පරිවෙනාධිපති දෙවිනුවර, කපුගම ශ්‍රී
 සුධර්මාරාමාධිපති

ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍යපාද කපුගම සුගතසාර ස්වාමීන්වහන්සේ විසිනි.

නමෝ තසස භගවතෝ අරහතෝ සමමා සමබුද්ධසස !!!
 සමාජය නැමති දිය පහරේ ඇති හය හඳුනාගෙන නිර්භයව ජීවත් වෙමු.

(මජ්ඣිම නිකායේ වාතුම සුත්‍රය ඇසුරෙනි.)

කාරුණික පින්වත්නි,

අද මැදින් පුර පසළොස්වක පොහොය දිනය යි. ගෞතම බුදුන්වහන්සේ තම ඥාතීන්ගේ සුභ සිද්ධිය සඳහා කිඹුල්වත් පුර නුවරට වැඩම කළේ අද වැනි පුර පසළොස්වක පොහොය දිනයක ය. සුද්ධෝදන රජතුමා තම පුතණුවන් රජ ගෙදරට වැඩමවා ගැනීම සඳහා ඇමතිවරුන් නව දෙනෙකු පිරිස සමගින් පිටත්කර යැවූ නමුත් ඒ අය තථාගතයන් වහන්සේගෙන් ඛණ අසා පැවිදි වූහ. දසවන වතාවට යැවීමේ කාලදායී ඇමතිවරයා ප්‍රධාන පිරිස ය. කලදායී ඇමතිවරයා බුදුන්වහන්සේ හමුවට ගොස් කිඹුල්වත් පුර නුවර පිළිබඳ පරිසර වර්ණනාවක් කළ හ.

“භාග්‍යවතුන් වහන්ස, දැන් කිඹුල්වත් නුවර ගස්වල ගිනි ඇඟුරු මෙන් රතු පැහැති මල් හා දළු ඇත. පරණ කොළ වැටීමෙන් මලින් සැරසී ගිය ගස් දැන් ඵල අපේක්ෂාවෙන් සිටී, බුදුරජාණන් වහන්සේ දැන් කිඹුල්වත් පුර නුවරට වැඩම වීමට සුදුසු කාලය යි..”

සිදුහත් කුමරු උපන් දිනයේ ම උපත ලද කාලදාසි අමාත්‍යවරයා මෙම පරිසර වර්ණනාවෙන් සිදු කළේ තමාට අවශ්‍ය කාරණය ව්‍යංගයෙන් කියා දීම යි. කාලදාසි ඇමතිවරයා මෙහිදී ප්‍රකාශ කරන්නේ ශාක්‍යයින් තම පැරණි අදහස් ඉවත දා ඔබ වහන්සේ ඉදිරිපත් කරන නව චින්තනය භාර ගැනීමට අපේක්‍ෂාවෙන් සිටින බවයි. ඒ තත්වය තේරුම් ගත් තථාගතයන් වහන්සේ වේඨවනාරාමයෙන් පිටත් වී කිඹුල්වත් පුර නුවරට වැඩම කළ හ.

මෙවන් උතුම් දිනයක මේ දහම් පණිවිඩයෙන් අපේක්‍ෂා කරන්නේ බුදුන්වහන්සේ ඉදිරිපත් කළ නව චින්තනය හඳුන්වා දී සමාජය තුළ බියෙන් පීචත් වන අයට නිර්භයතාවය ප්‍රදානය කිරීම යි. ඒ සඳහා අප අද තෝරා ගත්තේ මජ්ඣිම නිකායේ මජ්ඣිම පණ්ණාසකයේ හිකඛු වර්ගයට අයත් වාතුම සූත්‍රය යි. පැවිදි පක්‍ෂය සඳහා දේශනා කළ මේ සූත්‍රයෙන් ගිහි පැවිදි දෙපක්‍ෂයටම නිර්භයතාව උදාකර ගත හැකි ය.

බුදුරජාණන් වහන්සේ එක්තරා කාලයක වාතුම නම් ගමෙහි තිබූ නෙල්ලි වනයක වාසය කළ හ. සැරියුත් මුගලන් දෙනම ද අලුත පැවිදි වූ 500 ක් හිකඛුන් වහන්සේලා සමග මෙම නෙල්ලි වනයට පැමිණියේ තථාගතයන් වහන්සේ දැක ගැනීම සඳහා යි. අලුත පැවිදි වූ මේ සාමණේර හිකඛුන් වහන්සේලා මේ ස්ථානයට පැමිණ එහි සිටි හිකඛුන් වහන්සේලා සමග කථා බහ කරමින් තම පාත්‍රා සිවුරු පිළියෙල කරමින් ක්‍රියා කළ හ. උන්වහන්සේලාගේ නොදැනුවත්කම නිසා මහත් ශබ්දයක් නෙල්ලිවනය තුළ ඇති විය. බුදුන්වහන්සේ මෙම නෙල්ලි වනයට වැඩම කළේ විවේක සුවයෙන් වැඩසිටීමට යි. මේ ශබ්දය අසා අනඳ හිමියන්ගෙන් විමසූ විට කාරණය අවබෝධ විය. අනඳ හිමියන් අමතා සැරියුත් මුගලන් දෙනම කැඳවා මේ හිකඛු පිරිස වහාම මෙතනින් ඉවත් කරන ලෙස මතක් කළ හ. අගසව් දෙනම ද තථාගතයන් වහන්සේගේ මතක් කිරීම මත එම හිකඛු පිරිස නැවත සිටි තැනට යැවීමට තීරණය කළ හ. වාතුම වැසි ශාක්‍යයින් මේ බව දැක නෙල්ලි වනයට වැඩම කළ හිකඛු පිරිස නැවත ඒමට හේතු දැන ගෙන බුදුන්වහන්සේගෙන් සමාව ඉල්ලා ගැනීම සඳහා ක්‍රියාත්මක විය.

එදා වාතුම වැසි ශාක්‍යයින් තථාගතයන් වහන්සේට කියා සිටියේ ස්වාමීනි, මේ කුඩා ස්වාමීන් වහන්සේලා ඔබවහන්සේගේ ඇසුරින් ඉවත් වීම උන්වහන්සේලාට දැරිය නොහැකි පාඩුවකි. ඉතාම කුඩා පැලයකට වතුර සහ පොහොර නොලැබුනොත් ඒ ගසෙහි පැවැත්මක් නැත. කුඩා වසු පැටියෙකුට තම මව නැති උනොත් ඒ වසු පැටියාගේ පැවැත්මක් නැත. මෙම බීජෝපමාව සහ වත්සෝපමාව ඉදිරිපත් කළ ශාක්‍යයින් බුදුන් වහන්සේ සමා කරවා ගැනීමට සමත් විය.

සහම්පති බුන්මයා ද මේ බව දැන ගෙන මෙසේ සිදුවීම සසුනට මහත් අලාභයක් බව දැන බුන්ම ලෝකයෙන් අවුත් බුදුන්වහන්සේට කියා සිටියේ අලුත පැවිදි වූ මේ හික්කුන් වහන්සේලාට ඔබ වහන්සේ ගෙන් වෙන්වී ජීවත් වීමට නොහැකි නිසා සමාව ලබා දෙන ලෙස යි. එහිදී බුදුන් වහන්සේ ඒ හික්කුන්ට සමාව දුන් බව සූත්‍රය සඳහන් කරයි. සමාව දීමෙන් අනතුරුව තථාගතයන් වහන්සේ සැරියුත් හිමියන් කැඳවා ශාරිපුත්‍රය මම ඔබලා මෙනහින් ඉවත් කළ විට කුමක් සිතුවේදැයි ප්‍රශ්න කළ හ. එවිට සැරියුත් හිමියන් කියා සිටියේ ස්වාමීනී ඔබ වහන්සේ නිහඬව එල සමවතින් වැඩ සිටින තැන අපිත් එසේ නොකිරීම නිසා ඒ තත්වයට මුහුණ දුන් බවයි. තථාගතයන් වහන්සේ එම පිළිතුරෙන් සතුටු නොවී ය. නැවත මුගලන් හිමියන්ගෙන් එම ප්‍රශ්නයම විචාර හ. එවිට මුගලන් හිමියන් කියා සිටියේ බුදුන් වහන්සේ නිහඬව එල සමවතින් සිටිනා මොහොතේ මමත් සැරියුත් හිමියනුත් හික්කු පිරිස පාලනය කළ යුතු බව යි. එම පිළිතුරට බුදුන් වහන්සේ සතුටට පත්ව සාධු සාධු යනුවෙන් තම සතුට පල කළ හ. තථාගතයන් වහන්සේ තුළ පැවති උදාර මානුෂික ගුණයක් මේ සිද්ධියෙන් පැහැදිලි වෙයි. අලුත පැවිදි වූ හික්කුන් වහන්සේලාගෙන් සියයට සියක් සංවර බවක් තථාගතයන් වහන්සේ අපේක්ෂා නොකළ බව පෙනේ. නමුත් සැරියුත් මුගලන් දෙනම තම යුතුකම ලෙස උන්වහන්සේලා සංවරව තබාගත යුතුය යන්න බුදුන්වහන්සේගේ අපේක්ෂාව යි.

එදා භාරතයේ විවිධ ශ්‍රමණ පිරිස් ජීවත් වූ බව පෙනේ. එම ශ්‍රමණ පිරිස් අතර බෞද්ධ සංඝයා සුවිශේෂී ශ්‍රමණ පිරිසකි. එම ශ්‍රමණ පිරිස තුළ ගුණාත්මක වෙනසක් ඇති කිරීම තථාගතයන් වහන්සේගේ අපේක්ෂාව යි. එම බලාපොරොත්තුව ඇති ව මෙම වාතූම සූත්‍රයේදී හික්කුන් වහන්සේලා වෙත ඉදිරිපත් කළ සුවිශේෂී පණිවිඩය ගිහි පැවිදි සියළු දෙනාගේම ජීවිත සරු කරගැනීමට හේතුවක් වේ.

බුදුන් වහන්සේ මෙහිදී දේශනා කරන්නේ මහණෙනි, යම් කිසිවෙක් තම අවශ්‍යතාවයකට ජල පහරකට බසින්හේ නම් එම ජල පහරේ හය හතරක් ඇති බව අපේක්ෂා කළ යුතු යි.

“වතතාර්මානි හිකඛවෙ හයානි උදකො රොහනෙත පාටි කඛකිතබ්බානි, කතමානි වතතාර් උම්භයං කුමභීලභයං ආවට්ඨයං සුසුකා හයං ... ”

මහණෙනි, ජල පහරකට බැසීමට සූදුනම් වන පුද්ගලයා හය හතරක් අපේක්ෂා කළ යුතු යි. කුමක් ද ඒ හය හතර? උම්භය, ආවට්ඨය, සුසුකා හයං ... ”

කුමභිලහය, ආචට්ඨනය සහ සුසුකාහය වශයෙනි. ” ඉහත කී භය හතර ගිහිගෙදරින් පැවිද්දට එන පුද්ගලයාට ද මේ ධර්ම විනයයෙහි බලපාන බව සිහිතබා ගත යුතුයි.

මෙතැන් සිට ඉහත කී භය හතර ගැන සුත්‍රයට අනුව තේරුම් ගැනීමට උත්සාහ කරමු. පළවන උග්‍රම භය යනු, කෝධුපායාසයට නමකි. .” උග්‍රම භයනති කොධුපායාසසෙසතං අධිවචනං”

ගිහි ජීවිතය අත්හැර පැවිදි ජීවිතයට පත්වන හික්කුළුවකට තම ජීවිතයේ කළ යුතු නොකළ යුතු දේ හඳුන්වා දෙන්නේ ආචාර්ය උපාධ්‍යයා දෙනම යි. සියලු දුක් නැතිකරගෙන නිවන් අවබෝධකර ගැනීමට සූදානම් වන තම ශිෂ්‍ය පුත්‍රයාට අවවාද දෙන විට මෙසේ ඉදිරියට යන්න. මෙසේ ආපසු එන්න.. මෙසේ ඉදිරිය බලන්න. මෙසේ අත්පා දිග හරින්න. මෙසේ අත්පා හකුලන්න. මෙසේ සිවුරු පොරවන්න ආදී වශයෙන් අවවාද කරන විට එම ශිෂ්‍ය හික්කුළුව මෙසේ සිතයි. මා ගිහිගෙදර ජීවත් වන විට මෙවැනි කරදර නැත. මේ පැවිද්ද කරදර සහිතය ඒ නිසා මම සිවුරු හරිමි. මේ සිතුවිල්ල ඇතිවන්නේ ඉහත කී අවවාද නිසා සිතේ ඇතිවන ක්‍රෝධය නිසා ය. එම ක්‍රෝධය යනු උග්‍රමය නම් වූ දිය රැල්ල යි.

දෙවන කුමභිල භය යනු, ඕලාර්ක බවට නමකි .”කුමභිල භයනති ඛො භික්ඛවෙ ඔදර්කතත සෙසතං අධිවචනං” ගුරුවරයා තම ශිෂ්‍ය හිමිට මෙසේ අවවාද කරයි. මෙවා අනුභව කළ යුතු යි. මෙවා අනුභව නොකළ යුතුයි මේ වෙලාවට අනුභව කළ යුතු යි. විකාරයෙහි අනුභව නොකළ යුතු යි. යනුවෙනි. මේවා ඇසෙන විට එම හික්කුළුව මෙසේ සිතෙයි. මම ගිහි ගෙදර සිටින විට කැමති දේ අනුභව කළෙමි. කැමති වේලාවේදී අනුභව කළෙමි. මේ පැවිද්ද කරදරයි. එයින් කියවෙන්නේ ගිහි ගෙදර සිටින විට කිඹුලන් සේ සිතනු සිතනු දේ අනුභව කළ බව යි. ඒ නිසා පැවිදි බවින් ගිහි බවට පත්විය යුතු යි. මේ පැවිද්දා කෙරෙහි බලපාන කිඹුල් බිය යි.

තෙවන ආචට්ඨ භය යනු, පස්කම් සැපතට කියන නමකි. “ආචට්ඨ භයනති ඛො භික්ඛවෙ පඤ්චනෙතතං කාම ගුණානං අධිවචනං” පැවිදි වූ පුද්ගලයා අසංවර වූ කය වචනය ඇතිව පිඬු පිණිස හැසිරෙන විට පස්කම් සැපතින් යුක්තව ජීවත් වන අය දකී. එසේ දැක මෙසේ සිතයි. මා ගිහිගෙදර ජීවත් වන විට පස්කම් සැපතින් යුක්තව ජීවත් උනෙමි. දැන් ගතකරන ජීවිතයෙන් එලක් නැත. මෙසේ සිතා ගිහි බවට පත්වේ. එය උපමාකර ඇත්තේ දිය සුළියකට යි.

සිව්වන සුසුකා හය යනු අසංවර කාන්තාවට කියන නමකි. “සුසුකාහයනති ඛො භික්ඛවෙ මාතුගාමසෙසතං අධිවචනං..” පැවිදි වි ක්‍රියා කරන භික්ෂුව අසංවර සිලි කාන්තාවක් දකී. මෙහි අසංවර යන වචනය යෙදා ඇත්තේ හොඳට හැඳ පෙරව නොසිටින කාන්තාවන් ය.

එවැනි කාන්තාවක් දුටු විට භික්ෂුවකට මෙසේ සිතෙන්නට පුළුවන. මේ ගතකරන ජීවිතයෙන් ප්‍රයෝජනයක් නොමැත. මා මගදී දුටු කාන්තාව සමග ජීවත් විය හැකි නම් කොතරම් හොඳද? මෙසේ සිතා එම භික්ෂුව ගිහි බවට පත් වේ. එම සුසුකා හයට හසුවීමකි. එයින් කියවෙන්නේ දරුණු මාලුවෙකුට හසු වූ බව යි.

මෙම සූත්‍රයේදී බුදුන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ ජලපහරකට බහින කෙනෙකු එම ජලපහරේ පවත්නා දිය රැළිවලට කිඹුලන්ට දියසුළිවලට, දරුණු මාලුවන්ට හසුවිය හැකි බවයි. ඒ හය හතර හඳුනා ගෙන ක්‍රියා කළ හොත් නිර්භය වී ජීවත් විය හැකි බවයි. පැවිදි ජීවිත ගත කරන අපි සියලු දෙනා මේ ගැන නිතර නිතර මෙහෙහි කළ යුතු යි.

මෙම දහම් පණිවිඩය වත්මන් ගිහි සමාජයටත් වැඩි දායක ය. ගිහියා ද සමාජය තුළ නිර්භයව ජීවත් විය යුතු යි. ගිහි බෞද්ධයාගේ ශාස්තෘවරයා වන බුදුපියාණන් වහන්සේ ශීල ශික්ෂාව තුළින් දේශනා කොට ඇත්තේ නොකළ යුතු දේවලින් අන් වී කළ යුතු දේ කරන ලෙස යි. ගිහියාගේ නිත්‍ය ශීලය වන පංච ශීලය ද, පොහොය දිනයේදී අෂ්ඨාංග සීලය ද, එවැනි අවාර ධර්ම පද්ධතිය කි. සමහරු මේවා ගැන දකින්නේ තමාගේ නිදහස හැකි කර දමන දේ ලෙස යි. එසේ කරන සමහරු බුදු දහම අතහැර දමා වෙනත් ආගම්වල පිහිට පතනු පෙනේ. එය හැඳින්විය හැක්කේ උෞම් හයට ය. එය සමාජමය රැල්ලකි. එවැනි රැළිවලට හසුවී ගහගෙන ගියොත් අපට සැමදාම ජීවත් වීමට සිදුවන්නේ බියෙනි.

සියලුම සත්වයින් ආහාර නිසා යැපෙන බව බුදුදහම පිළිගනී. නමුත් බුදුදහම උගන්වන මාත්‍රාව ඉක්මවා ක්‍රියා නොකළ යුතු යි. මිනිසාගේ ජීවිතය පවත්වාගෙන යාම සඳහා ගනු ලබන ආහාර ගැන සැලකිලිත් විය යුතු යි. රස තෘෂ්ණාව පසු පස දුවමින් කිඹුලන්වගේ ආහාර ගැනීම සුදුසු නැත. අද ලංකාවේ සිටින කුඩා දරුවන්ගෙන් බොහොමයක් දියවැඩියා රෝගයෙන් පෙළෙන බව අසා ඇත්තෙමි. ඊට හේතුව මෙම ආහාර පිළිබඳව මාත්‍රාව වරදවා ගෙන ක්‍රියා කිරීම යි. එවැනි රෝගීන් නිතරම සිටින්නේ බියෙනි. එම නිසා කුසේ ප්‍රමාණය දැනගෙන සුදුසු ආහාර අනුභව කොට කිඹුල් බියෙන් මිදෙමු.

ගිහියාට පංච කාම සම්පත් තහනම් කොට හැක. පිළිගත් විවාහ නීති රාමුවක් යටතේ කම් සැප අනුභව කළ හැක. තථාගතයන් වචනන්සේ මෙහිදී පුරුෂයාට අවවාද කරන්නේ “අනතිවාරි” ස්වාමී භාර්යාව ඉක්මවා නොයායුතු බවයි. ස්වාමී භාර්යාවට කියන්නේ “අනතිවාරිණි” ස්වාමී පුරුෂයා ඉක්මවා නොයායුතු බවයි. යුග ජීවිතය යනු, දෙදෙනෙකු අතර පවත්නා සම්බන්ධයක් පමණක් විය යුතු යි. මේ තත්වය නොසලකා හැර කටයුතු කිරීම මේ සූත්‍රය හඳුන්වන්නේ ආවටට හය හෙවත් දිය සුළි වලට හසුවීමක් ලෙසයි. දිනපතා පුවත් පතක් ගත හොත් බොහෝ ස්වාමී පුත්‍රවරු සහ ස්වාමී භාර්යාවරු එවැනි දිය සුළිවලට හසුවී මුලු ජීවිතයම බියෙන් ජීවත් වන හැටි දැකිය හැක. වෛද්‍ය මධ්‍යස්ථානවල දැන් නිතර දෙවේලේ දැකිය හැකි දැන්වීමක් වන්නේ “මාරාන්තිකයි සුවකළ නොහැක” කියා යි. ඉහත කී දිය සුළිවලට හසුවන අය ඉතා ඉක්මනින් තම ජීවිතය අවසන් කර ගනී.

මෙම සූත්‍රයෙහි දැක්වෙන සුසුකා හය යනු අසංවරශීලි කාන්තාව හඳුන්වන වචනය කි. කාන්තාව මනාව හැඳ පෙරව සිටිය යුතු යි. වැසුණු තරමට බබලන දේ ගැන සඳහන් කරන තැන කාන්තාවද එක් අයෙකි. අද සමහර කාන්තාවන් සිතන්නේ විවෘත වූ තරමට ඔවුන් බබළන බවයි. එවැනි කාන්තාවන්ට හසුවන පිරිමි සදාකල්ගිම බියෙන් ජීවත් වන බව පෙනේ. ඒ නිසා පුරුෂ පක්ෂය එවැනි දරුණු මාළුවන්ගෙන් බේරී සිටිය යුතුය යි මේ සූත්‍රය අවධාරණය කරයි. සමහර මා පියවරු තම දරුවන් ඇඟ වැසෙනසේ ඇඳුම් ඇඳීමට ප්‍රිය කලත් ඊට ඉඩ නොදෙති. ඔවුන් කියන්නේ ඔය වයසට ඔවැනි ඇඳුම් සුදුසු නැත. ඒ නිසා ශරීරය විවෘතව පෙනෙන ඇඳුම් ඇඳිය යුතුයි කියා යි. එවැනි දෙමාපියවරු තම දරුවන්ට සිදු වූ විපත් වලදී දුක්වන හැටි අප දැක තිබේ. ඒ නිසා සියලු කාන්තාවෝ සංවරශීලි ඇඳුම්වලින් යුක්ත වුව හොත් පුරුෂ පක්ෂයට දරුණු මාලුන්ගෙන් ඇතිවන සුසුකා හයෙන් නිදහස් විය හැක.

වත්මන් සමාජය තුළ ඉගෙනුම ලබන දරුවන් මේ කාරණා හතර හඳුනාගෙන මේ බියවලින්නිදහස් වීමට අදිටන් කරගත යුතුයි. දෙමාපියන් හා ගුරුවරුන් දෙන අවවාද කරදරයක් හැටියට නිතරින් එපා. ඒවා කරදරයක් යයි සිතා ක්‍රියා කිරීමට උෟම්හයට හසුවීමකි. එවැනි දිය රැළිවලට හසු වී ගිය දරුවන් ගැන අපි අසා ඇත්තෙමු.

ඉගෙනුම ලබන බොහෝ දරුවන් අපේ කෑම් බිම් රටාවෙන් මිදී කිඹුල් බිය අත්කරගෙන තිබේ. ඒ නිසා අපට ගැළපෙන ආහාර ගැළපෙන පමණට අනුභව කොට කිඹුල් බියෙන් නිදහස් වෙමු. බමුණන් කී පරිදි ශිෂ්‍ය ජීවිතයේදී ඉගෙන ගත යුතු යි. තරුණ කාලයේදී විෂය

රස අනුභව කළ යුතුයි. එක ළඟට ඇත්තේ දෙකයි. නමුත් මැදින් පිදී ක්‍රියා කරන සමහර දරුවන් දෙකේදී කළ යුතු දේ එකේ දී කරන්නට ගොස් මේ ආවටට බිය නම් වූ දිය සුළිවලට හසුවී ඇත. ඉගෙනුම ලබන ගැහැනු දරුවන් තම සිරුර වැසෙන සේ ඇඳුම් ඇඳීමට පුරුදුවිය යුතු යි. එසේ කිරීමෙන් තමාටත් සමාජයටත් බියෙන් සැකෙන් තොරව ජීවත් විය හැක. මේ කරුණු සිත්හි තබාගෙන බියෙන් සැකෙන් තොරව ජීවත්වීමට උත්සාහවත් වෙමු.